

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVAR, 1952. február 4. hétfő. A R A 20 B A N I IX. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM.

Sztálin elvtárs távirata

a Magnitogorszki Fémipari Kombinát munkaközösségéhez

MOSZRVA (Agerpres.) — A TASZSZ közölte annak az üdvözlőnek a szövegét, amelyet J. V. Sztálin küldött a Magnitogorszki Fémipari Kombinát munkaközösségének. A távirat szövege a következő:

MAGNITOGORSZK FÉMIPARI KOMBINÁT

BORISZOV elvtársnak, a Kombinát igazgatójának,

VORONOV elvtársnak, a Kombinát főmérnökének,

SZVETLOV elvtársnak, a Szovjetunió Kommunista (b) Pártja Központi Vezetősége részéről kiküldött pártszervezőnek,

PLISZKANOSZ elvtársnak, a Kombinát szakszervezeti elnökének,

PANKOV elvtársnak, a Komszomol Központi Bizottsága részéről kiküldött szervezőnek.

Köszöntöm a Magnitogorszki Fémipari Kombinát és a „Magnitosztraj” tröszt munkásait, munkásnőit, mérnökeit, technikusait és tisztviselőit, a Kombinát — az ország hatalmas fémipari központjának — üzembehelyezése 20. évfordulója alkalmából.

Ezekben az években a magnitogorszki dolgozók, hazánk hűséges fiai és lányai mindvégig becsülettel és önfeláldozóan dolgoztak a Kombinát termelőképességének megteremtéséért és sikeresen elsajátították az új technikát, szüntelenül növelték a fémtermelést és becsülettel teljesítették a Párt és a kormány által kijelölt feladatokat országunk fémszükségletének biztosítására.

Elvtársak, tiszta szívből újabb sikereket kívánok munkátokban!

J. V. SZTALIN

A RNK Minisztertanácsa mellett működő

Központi Statisztikai Igazgatóság

KÖZLEMÉNYE

a RNK 1951. évi népgazdaság-fejlesztési állami terve teljesítésének eredményeiről

A Román Népköztársaság népgazdasága 1951-ben, az öt éves terv első évében, újabb sikereket ért el az ipar, a mezőgazdaság, az építkezések, a szállítás fejlesztésében és a

dolgozók anyagi és kulturális színvonalának emelésében. A dolgozók 1951-ben elért sikereit a következő eredmények jellemzik:

I. Ipar

Az évi globális termelési tervet 104,5 százalékos arányban teljesítették.

Minisztériumként a következő eredményeket érték el:

	Az 1951. évi terv teljesítési százaléka
— Villamosenergia és villamosipari minisztérium	114,7
— Kőolajipari és szénipari minisztérium	107,9
— Fém- és vegyipari minisztérium	115,5
— Építésügyi és építőanyagipari minisztérium	116,0
— Fa-, papir- és cellulózipari minisztérium	107,8
— Erdőgazdálkodási minisztérium	130,0
— Könnyűipari minisztérium	105,8
— Élelmiszeripari minisztérium	101,1
— Husipari minisztérium	42,1
— A szállítási minisztérium iparvállalatai	125,3
— A külkereskedelmi minisztérium iparvállalatai	101,4
— Az egészségügyi minisztérium iparvállalatai	104,1
A kiadóvállalatok, a grafikai ipar, a könyv- és sajtóterjesztés vezérigazgatósága (E. P. D.)	120,4
— A kisipari termelőszövetkezetek központi szövetsége (UCECOM)	119,8
— A fogyasztási szövetkezetek központi szövetsége (Centrocoop)	94,2
— Községi gazdálkodási és helyi ipari minisztérium	100,0

1951-ben a terv előirányzatán felül jelentős mennyiségű vasércet, kőolajat, acélt, hengereltvasat, villanymotort, gőzkazánt, belső égésű motorokat, esztergapadokat, gyaloggépeket, lyukasztógépeket, golyóscsapágyakat, tehervagonokat, aratókötözőgépeket, cséplőgépeket, betonkeverőket, szerves festékanyagokat, műtrágyát, gyapjuszövetet, selyemszövetet, lábbelit, térszámológépet, cukorkortermelőket, szappant és egyéb árukat termeltek.

A helyi ipar 1950-hez viszonyítva 136,9 százalékos termelési színvonalat ért el.

A husipari minisztérium és a Centrocoop szervezésű hiányosságok következtében, valamint a kulákok és üzerek által támasztott nehézségek miatt nem teljesítették a tervet. 1951-ben megjavították a termékek és a választékok minőségét. Mégis, nem minden vállalat tartotta be a választékokra vonatkozó feladatokat, ami nehézségeket okozott a fogyasztó egységek ellátásában.

A főbb ipari termékek termelése

	1950-hez viszonyítva az alábbiak szerint emelkedett:
Villamosenergia	117,0
Kőolaj	123,1
Földgáz (fogyasztás)	131,2
Szén	119,4
Vasérc	120,9
Acél	115,7
Hengerelt vas	114,3
Forgó villamosgépek	218,7
Belsőégésű motorok	171,8
Légsűrítők	128,2
Párhuzamos esztergapadok	249,7
Kis- és közepes golyóscsapágyak	182,1
Arató-kötözőgépek	392,2
Gabonavetők	211,8
1500 méteren felüli furásra alkalmas trólik	153,1
Rotary asztalok	112,9
Dugattyús iszapszivattyúk	130,9
Mechanikai furógépek	188,0
Gyapottépp gépek	151,6
Tehervagonok és tartályvagonok, négytengelyes tehervagonokban kifejezve	126,6
Marószóda	127,8

Karbid	169,4
Füstfekete	186,0
Műtrágya	189,7
Szerves festékanyagok	132,1
Cement	111,6
Építkezési téglák	122,0
Butor	153,1
Papír	106,8
Asó, lapát, gerebnye, villa, zománczott bádorgó, készült edények	139,0
Gyapot- és vigonyzövetek	117,7
Gyapjuszövetek	122,6
Selyem- és vegyszövetek	109,0
Készévtárak	116,7
Ruhakonfekciók	129,0
Lábbeli	119,3
Kenyér	139,7
Liszttermékek és tészta neműk	126,4
Cukortermékek	126,9
Hal	164,5
Étőlaj	105,4
Vaj	162,2
Főzelék- és gyümölcskonzervek	126,1
Sör	110,4
Dohány	105,7

1951-ben a Román Népköztársaság globális ipari termelése 28,7 százalékkal emelkedett 1950-hez viszonyítva.

Az elért eredmények a dolgozók erőfeszéseinek az iparban eszközök beruházásoknak, valamint a fejlett szovjet technika bevezetésének köszönhető.

A bányáiban elterjedt Golovin bányász módszere, a kohászatban az acélmunkások Matulincec módszere szerint lecsökkentették az öntések idejét, míg a fémfeldolgozóiparban fokozták a Bikov-Bortkevics módszerek alkalmazását. Ugyanígy vállalatunk többségében elterjedt Kuznyecov, Kotleár, Nina Nazarova, Korabelnikova, Koválov, Csutkih sztahanovisták módszereinek alkalmazása.

A gépek és berendezések kihasználásának mutatószámait megjavították. Így a petróleumiparban a gránikonkénti furási sebesség a próbafurásoknál 28 százalékkal, míg a kitermelésnél 16 százalékkal nőtt. A kohászati iparban a kohók térfogatának kihasználási mutatószáma 9 százalékkal túlhaladta a tervet.

A gépipari és nehézipari igazgatóság vállalataiban a fémfeldolgozó szerszámok használatának terjedését 7,5 százalékkal túlszámították.

A dolgozó parasztság és a pénzreform *

A Minisztertanács és a Párt Központi Vezetőségének Határozatát a pénzreformról és az árleszállításról, nagy örömmel és bizalommal fogadták országunk dolgozói. Ez a reform megerősítette a lej vásárlóerejét; általa növekedett a munkások és tisztviselők reálbére és a dolgozó parasztság erős pénzt kapott, amelynek eredményeként jövedelmének nagyobb értéke van, mint azelőtt. A pénzreform és a többi gazdasági intézkedés, amelyet a Határozat előír, a város és falu közötti árcsere növekedésére vezet, a dolgozók ellátásának megjavítása érdekében.

A pénzreform újabb csapás a kapitalista elemekre. A pénzreform újabb intézkedés a kulákok és spekulánsok korlátozására, hogy ne rabolhassák ki a dolgozókat.

A pénzreform Pártunk és kormányunk gondoskodását és bölcsességét mutatja, amellyel a dolgozók érdekeit védi.

A munkásosztály és országunk összes dolgozóinak fokozott munkájának eredményeként öt éves tervünk első évének tervét teljesítettük és túlhaladtuk. A gyárak és üzemek termelése állandóan növekszik, új üzemek és gyárak emelkednek, villanyerőművek épülnek, iskolák emelkednek, kórházak és intézmények a dolgozók életének megjavítása és megszépítése érdekében.

Mennyire megváltozott a dolgozó parasztság helyzete népi demokratikus rendszerünkben. A dolgozó parasztság végleg megszabadult a bojárrok nehéz igája alól a földreform által s a földnélküli vagy kevés földdel rendelkező parasztságnak több, mint egy millió hektár földet juttattak. A szegény- és középparaszt nem rabja már a földesurnak és az állam megvédi a kulák kizsákmányolását.

A népi demokratikus állam nagy segítséget adott és ad a dolgozó parasztságnak, hogy mezőgazdasági munkáját könnyebbé és eredményesebbé tegye. A dolgozó parasztságot — különösen a szárazság ével után — az államtól előlegeket és nagy hiteleket kaptak, hogy igazságot és fajállatot vásárolhassanak, az állam viszont községit állásokat létesített fajállatoknak. A munkásosztály — mint jóbarát s erős és hűséges szövetséges — a dolgozó parasztság rendelkezésére bocsátott ezer és ezer traktort és mezőgazdasági gépet, amelyek segítenek abban, hogy nagy terméseredményeket érjenek el. A falvakba a szövetkezeteken keresztül, csak ebben a két évben, több mint 130 millió lej értékű ipari terméket küldtek.

A falu arculata megváltozik. A dolgozó parasztság nem éhezik már, mint a kapitalisták és földesurak igája idején, sokkal jobban táplálkozik és még fölösleges mezőgazdasági terméke is marad. A munkásosztály segítsége lehetővé tette, hogy a szövetkezetekben és az állami üzletekben sok ipari termék vásárolhasson, amelyekben azelőtt hiányt szenvedett a falu — ruhaneműt, lábbelit, mezőgazdasági gépeket és más egyéb. A dolgozó parasztságnak tízezrei a bőség és boldogság útján elindulva, több mint ezer kollektív gazdaságot alakítottak s a legtöbb helyen magas terméseredményt és jelentős jövedelmet értek el.

A népi demokratikus rendszer sikerének eredményeként, lehetővé vált, hogy a kormány és a Párt intézkedjék a lej vásárlóerejének megerősítéséről. Pénzreform útján — a dolgozók érdekében. Ugyanakkor a pénzreform célja az is, hogy elhárítsa gazdasági életünk egyes akadályait, amelyek az 1947-es pénzreform óta eltelt időben felerősültek — akadályok, amelyek ártnak az ország érdekeinek, a városi és falusi dolgozók érdekeinek.

Az 1947-es pénzreform óta eltelt idő alatt a kulákok, spekulánsok és más kapitalista elemek azon mesterkedtek, hogy gyengítsék a lej erejét, hogy akadályozzák a város és falu közötti árcsereket. Kapzsi kezükben nagymennyiségű élelmiszert gyűjtöttek össze, amelyre a munkásosztálynak szüksége van, s amelyet azután csak fokozta

tosan vittek piacra, hogy spekulálhassanak és felverjék az árakat.

A kormány és a Párt határozata a pénzreformmal kapcsolatban megmutatja, hogy bár népi demokratikus rendszerünk komoly előnyöket biztosított a dolgozó parasztságnak, mégis a piac nem volt kellő mértékben ellátva mezőgazdasági termékkel, amely a lakosság fogyasztására és az ipari termelésre elengedhetetlen.

Mint ahogy a mezőgazdasági termények begyűjtésének színvonala alacsony volt, és a begyűjtési szervek sem dolgoztak kielégítő módon, az államnak nem állt rendelkezésére elegendő mennyiségű közszükségleti cikk és elsősorban élelmicik, hogy a piacon beavatkozzék és a csökkenés felé irányítsa az árak színvonalát. A kulákok és spekulánsok mesterkedéseinek egyik eredménye az volt, hogy míg az ipari termékek ára, amelyet az állam a szövetkezeteken és állami üzleteken keresztül adott a dolgozó parasztságnak 1947 óta egészen a pénzreformig majdnem változatlanok maradtak, addig a mezőgazdasági termékek ára a szabadpiacon több mint háromszorosára emelkedett. Kapitalista elemek arra törekedtek, hogy a dolgozó parasztságot egyrészt nagy árak elérésének csalóka útjára vonják, hogy mind többet kérjenek mezőgazdasági termékeikért és az élelmicikkekért és ezzel megnehezítsék a városi munkások ellátását, akiknek mind magasabb áron kellett megvásárolniuk ezeket a termékeket.

Az árak felduzzasztása azonban nemcsak a munkásosztály kára, hanem a dolgozó parasztság kára is, mert ha a munkásosztály magas áron kapja meg a mezőgazdasági termékeket, az állam nem tud elegendő mennyiségben és olcsó áron ipari terméket juttatni a parasztságnak. Így tehát az egyes parasztságot által elért előnyök, akiket elárítottak a kulákok és magasabb árakon adták termékeiket, csak pillanatnyi és csalóka előnyök; mert a munkások és dolgozó parasztságot vállára nehezítő felfújott árak nyomán valójában a kulákok és spekulánsok gazdagodtak meg. Ezek kezükbe kaparintották nagymennyiségű mezőgazdasági terméket és nagy pénzeszegeket, hogy az árakat emeljék és ártsanak népi demokratikus rendszerünknek.

A Párt és a kormány határozata a pénzreformmal kapcsolatban megmutatja, hogy nem használtuk fel kellőképpen az adókat és begyűjtéseket a falusi kapitalista elemek korlátozására. Így a kulákok is előnyöket biztosítottak maguknak meggazdagodás céljából azokból az intézkedésekből, amelyeket népi demokratikus rendszerünk a szegény- és középparasztság érdekében hozott.

Mind ezek oda vezettek, hogy a forgalomban lévő pénzmennyiség bizonyos mértékben jobban szaporodjék, mint az egészséges lett volna és gyengítse a lej vásárlóerejét.

A munkásosztály és a dolgozó parasztság érdeke az, hogy a lej erős legyen. Amikor a pénz gyengül, kevesebbet vásárolhat vele. Amikor azonban a pénz erősödik, több szükséges dolgot vásárolhat vele. Ezért a Párt és a kormány elhatározta, hogy pénzreform útján megvédi az állam és a dolgozó nép érdekeit. A régi pénzt új pénzzel cserélték fel, amelynek nagyobb a vásárlóereje; ugyanakkor jelentős árleszállításokat is eszközöltek, hogy növekedjék a munkások reálbére és a dolgozó parasztság jövedelme.

A pénzreform különösen a kulákokat sújtotta, azokat, akik spekulációval nehezítették a munkásosztály ellátását, növelték a mezőgazdasági termékek árát és szabotálták a mezőgazdasági termékek beszállítását és begyűjtését.

Igaz, hogy a dolgozó parasztság egyrészt is hozott bizonyos áldozatokat a pénzbeváltás pillanatában. Ezek az áldozatok azonban elvártnak, ha figyelembe vesszük, hogy mit kapott a dolgozó parasztság az államtól és a munkásosztálytól, továbbá azokat az előnyöket, amelyeket a pénzreform jelent a dolgozó parasztságnak.

* Megjelenik a „Scanteia” 2261. számában.

(Folytatása a 2-ik oldalon.)

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

